

Zákon ze dne 15. dubna 1920,

kterým se běrou z oběhu titry válečných půjček bývalých států rakouského a uherského a nařizuje jejich dodatečný soupis.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Dílčí dlužní úpisy rakouských a uherských válečných půjček, které jsou na území republiky Československé, buď veš seznamovány a, pokud se tak posud nestalo, označeny, za osvědčení zaměněny a z oběhu vzaty.

§ 2.

Jakým způsobem a v které době jest vyhověti ustanovení § 1, určí, pokud to není v tomto zákoně přímo stanoveno, zvláštní nařízení vládní.

§ 3.

Majitelé titrů válečných půjček jsou povinni prokázati svou státní příslušnost.

Českoslovenští státní příslušníci jsou mimo to povinni přihlásiti se seznamování i titry válečných půjček, jež nejsou na území státu Československého, a prokázati:

1. že nabyli příslušnosti v oblasti republiky Československé již před 28. říjnem 1918 aneb sice později, ale v souhlase s ustanoveními mírové smlouvy uzavřené mezi spojenými a přidruženými mocnostmi a Rakouskem v Saint-Germain-en-Laye, nebo mírové smlouvy, která se uzavře mezi jmenovanými mocnostmi a Uherkem;

2. že měli dluhopisy válečných půjček ve vlastnictví již dne 28. října 1918 a od té doby nepřetržitě až do přihlášky.

Z osob nefysických dlužno považovati za příslušníky státu československého ony, které mají své statutární nebo zákonné sídlo v oblasti republiky Československé. Osoby tyto jsou povinny na místě okolnosti uvedené pod č. 1. prokázati, že své sídlo již dne 28. října 1918 měly a je nepřetržitě ještě mají v území republiky Československé. Osoby nefysické, které se staly teprve po 28. říjnu 1918 československými, mají však prokázati, že bylo přeneseno jejich sídlo do republiky Československé na základě zákona ze dne 11. prosince 1919, čís. 12 Sb. z. a n. z r. 1920, nebo zákona ze dne 15. července 1919, čís. 417 Sb. z. a n.

§ 4.

Průkazy v § 3 žádané lze provésti veřejnými listinami neb osvědčeními státních úřadů, ově-

řenými výtahy z knih obchodních, a není-li listinný průkaz možným, přisežným výsledkem svědků.

§ 5.

Osoby fysické splní povinnosti jim podle tohoto zákona příslušející prostřednictvím zvláštního k tomu cíli zřízeného družstva, jehož se stanou členy.

K účelu v předchozím odstavci naznačenému dlužno pro každý soudní okres zřídit jedno družstvo. Stanovy jeho buď tež sdělány přesně podle vzorných stanov, jež budou vládním nařízením vydány. V tomto vládním nařízení může býti stanovena též lhůta, ve které družstva po rozumu tohoto zákona musí býti zřízena. Družstva tato nesmí vyvíjeti jiné činnosti, než která souvisí s ustanoveními tohoto zákona, neb která jim bude vzornými stanovami přikázána.

Představenstva družstev jsou oprávněna za účelem přezkoušení správnosti údajů svých členů dovolávati se pomoci úřadů státních i správních i soudů, které jsou povinny jejich odůvodněné žádosti vyhověti. Zejména mohou družstva žádati za soudní přisežný výsledek svědků o správnosti údajů v přihláškách. Přisežné výsledky jest prováděti podle obdoby ustanovení civilního soudního řádu o výsledku svědků. Odmitnutí výhovědi svědecké jest nepřipustno.

Družstva jsou oprávněna ke krytí svých výloh vybírati od členů příspěvky, jichž výši stanoví vzorné stanovy.

Družstva jsou podrobena státnímu dozoru. Tento dozor bude vykonávati přednosta okresního soudu, v jehož sídle družstvo bylo zřízeno, nebo jeho zástupce v úřadě.

Družstva požívají osvobození od kolků a poplatků v rozsahu sazební položky 13/9 zákona ze dne 9. února 1850, č. 50 ř. z.

§ 6.

Ministr financí může povolit, aby se staly členy družstev v § 5 zmíněných i osoby nefysické. Týž ministr jest též oprávněn jednotlivým skupinám osob nefysických povolit zřízení vlastních družstev, stanoviti obvod působnosti družstev těchto a jmenovati jim dozorečí komisaře.

Družstva tato požívají týchž výhod, mají však také stejné povinnosti jako družstva osob fysických.

§ 7.

Vědomě nesprávné údaje při plnění povinností držitelům a majitelům titrů válečných půjček v tomto zákoně uložených trestají se řádnými soudy jako přestupek vězením od jednoho do tří měsíců.

§ 8.

Zákon tento, jehož provedení se ukládá ministrům financí a spravedlnosti, nabývá účinností dnem vyhlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r.

Sonntág v. r.

Čís. 289.

Zákon ze dne 15. dubna 1920,

hlmž se upravují postupové poměry zaměstnanců státních báňských podniků.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Podúředníkům při státních báňských podnicích, vztahuje-li se na ně služební pragmatika (zákon ze dne 25. ledna 1914, č. 15, pokud se týče č. 16 ř. z.), přiznává se hodnost veřejných úředníků státu československého a zařadují se do tříd hodnostních státních úředníků za podmínek a podle pravidel v §§ 2 a 3 stanovených.

§ 2.

1. Vykáže-li se podúředník, který byl přijat podle platných ustanovení do podúřednické kategorie, nepřetržitou dobou 5letou v některém odvětví státní báňské správy, počítajíc ode dne, kterého složil závěrečnou zkoušku na báňské škole, po případě nižší škole průmyslové, škole mistrovské, dvouroční škole obchodní, neb jiném rovnocenném ústavě, anebo kterého složil pro zednické mistry předepsanou zkoušku a může se zároveň vykázati nejméně 20letou úhrnnou službou státní, zařaduje se do skupiny D, v § 52 služební pragmatiky uvedené.

2. Nemá-li podúředník předběžného vzdělání v bodu 1. stanoveného a byl přijat jako bývalý děle sloužící poddůstojník anebo legionář, prokáže-li se nejméně 20letou úhrnnou službou státní a nejméně 7letou službou v kancelářském a účetním oboru na státních báňských podnicích, zařaduje se rovněž do skupiny D, v § 52 služební pragmatiky uvedené.

§ 3.

Podúředníci v § 2 uvedení zařadují se do onoho platového stupně příslušné hodnostní třídy, který odpovídá jejich požitkům včetně služebních dosavad 5letých přídaveků a paušálů na osázení.

Nekryjí-li se jejich požitky s určitým platovým stupněm úřednickým, zařadují se do stupně nejbližší nižšího a vyměruje se jim v náhradu za rozdíl mezi jejich nově vyměřeným požitkem v kategorii úřednické a svrchu zmíněným požitkem

v kategorii podúřednické do pense nevpočítatelný přídavek, který se při příštím postupu do vyššího stupně platového zvýšením platu zruší.

§ 4.

Podúředníci, kteří neslouží po dobu v § 2 vyznačenou, zůstávají v hodnosti podúřednické potud, pokud nedosáhnou služební doby v tomto paragrafu stanovené.

V podúřednické hodnosti postupují podle dosavadní pro podúředníky stanovené platové stupnice (2leté, po případě 3leté).

§ 5.

Služební doba ztrávená v platovém stupni podúřednickém započítá se při posledním jmenování podle §§ 2 a 3 do postupu v tom platovém stupni, do kterého byl zaměstnanec jako úředník zařaden.

§ 6.

Tito úředníci budou mítí název:

A. při provozu: v XI. hodn. třídě „důlní“, v X. hodn. třídě „naddůlní“, v IX. hodn. třídě „hormisti“, po případě „huťmistr“ a v VIII. hodn. třídě „vrchní hormistr“, po případě „vrchní huťmistr“.

B. v kancelářích: v XI. hodn. třídě „báňský asistent“, v X. hodn. třídě „báňský oficiál“, v IX. hodn. třídě „báňský kontrolor“ a v VIII. hodn. třídě „vrchní báňský kontrolor“.

§ 7.

Zaměstnancům státních báňských podniků, pokud se na ně jako na státní sluhy vztahuje služební pragmatika anebo pokud náležejí dosu jako prozatímní dozorcí do stavu dělnictva podle § 131 ob. hor. zákona, přiznává se hodnost podúředníků státu československého a zařadují se do stupnice služného, stanovené pro podúředníky zákonem ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n.

§ 8.

Zařadění toto jest závislým od toho, splní-li zaměstnanec podmínky v tomto paragrafu pod 1., 2. a 3. stanovené:

1. a) Vyučil-li se řemeslu kovodělnému a složil-li úředně ustanovenou jak topičskou, tak i strojnickou zkoušku nebo zkoušku šoféřskou, anebo

b) může-li se vykázati nejméně 5letou praxí jako lamač nebo rubač anebo předák u jiného odvětví a absolvoval s prospěchem buď pokračovací hornickou školu v Kopistech u Mostu, anebo této na roveň postavenou jinou pokračovací školu, po případě pokračovací školu obchodní, nebo